

[Ragnhild Andersen.]

holdt de økonomisk bedre stillede udenfor folkepensionen.

Hvad angår folkepensionsskatten, som nu vil træde i kraft, beklager jeg, at det ikke lykkedes mit parti at få den forkastet. Også her er jeg sikker på, at mange vil være enige med os i, at indførelsen af arbejdsgiverbidrag og en virkelig mærkbar nedsættelse af de kolossale militærudgifter, vi har, og dertil anvendelsen af det overskud, vi har i statskassen, ville være langt at foretrække for denne nye skattebyrde. Et flertal af partierne i folkeforsikringskommissionen var da også enigt om, at det ikke var en præmieindbetaling, vi sigtede efter, men at vi foretrak at lade midlerne til alderdomstrygheden indgå gennem de progressive skatter. Jeg kan på mit partis vegne sige, at vi i den kommende tid vil fortsætte vore bestræbelser for at få almindelige skattelettelser gennemført. Vi havde ønsket at forhindre denne folkepensionsskat, det er ikke lykkedes os, men vi vil sætte kræfterne ind på, at skattebyrden i almindelighed lettes.

Folkepensionen træder nu i kraft den 1. oktober 1957. Der er visse bestemmelser i denne lov, som mit parti ikke er glad for. Jeg har allerede sagt, at det er først og fremmest den nye tilgangsalder og folkepensionsskatten. Sammenlignet med gældende lov er det dog sådan, at de trængende får sådanne meget hårdt tiltrængte forbedringer, at vi må betegne dem som indledningen, begyndelsen, til den folkepension, der er brug for til de mindrebemidlede, og når jeg taler om den folkepension, der er brug for, tænker jeg på en pension, der står i et rimeligt forhold til de indtægter, den øvrige befolkning her i landet har. Det har jo været manglen, og det vil også, når denne pension er vedtaget, være manglen ved folkepensionen til mindrebemidlede, at der er en altfor stor forskel på den pension, den mindrebemidlede skal have, og de indtægter, som man har i andre befolkningslag, hos den arbejdende befolkning og iøvrigt også hos tjenestemændene. Mit parti tror, at dette lovforslags gennemførelse vil betyde indledningen til og vil være en løftestang for en folkepension, der ikke standser ved de godt 5 000 kr., som loven nu fastsætter, men som først standser, når vore gamle og

trængende medborgere får en pension på $\frac{2}{3}$ af, hvad andre mennesker i vort land gennemsnitlig har i indtægt. Derfor har kommunisterne også i denne tid arbejdet for, at folkepensionsloven skulle gennemføres, og gennemføres nu og ikke skydes ud til senere. Jeg tror, jeg kan sige, at befolkningen og rentemodtagerne ved denne lovs gennemførelse har erfaret, at det kan nytte at kræve noget af lovgivningsmagten, for uden befolkningens stærke krav og uden rentemodtagernes udholdenhed var folkepensionen utvivlsomt ikke blevet gennemført i dag.

Vi vil stemme for lovforslaget — selvom vi ikke er enige i alt — fordi vi mener, loven indeholder en god begyndelse og er et betydningsfuldt skridt på vejen; vi vil bestræbe os for, at dette fremskridt skal blive efterfulgt af yderligere fremskridt for de dårligst stillede rentemodtagere hen til den af befolkningen ønskede betryggende folkepension for alle ældre i vort land.

Søren Olesen: Efter de udtalelser, der er faldet i formiddags, da vi behandlede de ændringsforslag, som jeg på mit partis vegne havde stillet, og efter nogle af de udtalelser, som er faldet i eftermiddag, kan man indse, at man kunne have fået en god lov, hvis man havde holdt sig til de ting, der var enighed om, og hvorom stillingen ved beregningen var afklaret med hensyn til de virkninger, som loven kunne få.

Nu har man derimod taget en hel del ting med, hvorom der ikke var enighed, og som ikke var tilstrækkeligt gennemberegnet, og som man derfor ikke kunne overse virkningerne af; derved har man nu fået en dårlig lov. Man kunne have fået en lov, som hele befolkningen ville have været tilfreds med, hvis man havde holdt sig til en forbedring af den nugældende aldersrenteordning, havde gjort den til en mere fast ordning, havde givet den det nye og — som man synes — pænere navn: folkepension, havde givet tilladelse til at have en højere indtægt, før der skete fradrag i folkepensionen, og havde gjort folkepensionsbeløbet ens over hele landet, sådan at zonegrænserne var blevet slettet. Det ville hele befolkningen have fundet var forbedringer, som man kunne hilse med tilfredshed. Man